

SE

Ze dne 11.listopadu 1956.
20,45 hod.

Rolnické vysílanie.

Svät prežívá historické chvíle. Odhaluje násilníka a tyranu, ktorý vystupoval vo svetě ako predstaviteľ pracujúceho ľudu. Dnes ale nie vieme, kde to vyštíti. Jedno je však isté, začína nové obdobie úsilia o slobodu. V nom idé aj o rolníka, o jeho lepšie zajtrajšok. A rolník sám sa na tomto boji zúčastní. O tom hovorí dr. Martin Kvetko.

Prežívame priatelia rolníci historické chvíle. Sovětskí tyraňi operujú tankami a lietadlami proti maďarskému človeku, maďarskému robotníkovi maďarskému rolníkovi, ktorý sa vzbúril proti hroznému krutovládě. Hrdinný boj maďarského ľudu otrásl svedomím sveta. Mnohým sa bydě zdát, že to, ako reaguje slobodný svet na udalosti v Maďarsku je málo, mnohí si proto myslia, že proti sovětskej presile bodákou a tankom sa nedá nič robiť. To by však bol omyl. To by bol duch ustrašený.

Na celém svetě sú ludové demonštrácie proti Sovětskému sväzu. Prostí ľudia, študenti, robotníci, rolníci, zpytujú svoje svedomie a ukazujú, na ktoré stranu dnes stojia. Je možné, že väčšiny demokratických štátov nereagujú ešte tak, ako by si veci v Maďarsku vyžadovaly. Ale týto prostí ľudia, ktorí tak verejně prejavujú nienávist voči Sovětskému sväzu, robia prvé kroky k tomu, aby ich vlády zaujaly iný vzťah k Sovětskému sväzu, ako zaujímali do teraz. Toto je priatelia svätovalozvanej svätoval konta na maďarské udalosti.

Niechceš som však hovoriť len o tom. Niechcem vám, priatelia rolníci kresliť situáciu rúzove a optimisticky. Demokratické štaty, ktoré musí počítať s mienkou ľudu, majú rozné tažnosti. Musí sa dokladne mravně i materiálne na vec pripraviť a až potom môžu jednať. Chcem však, aby sme si povedali nako o tom, v aké situácii stojí dnes rolník.

Za sovětskými tankami na maďarskom vydielku pokračuje revolta maďarského rolníka. Tam nie je strach, nie je tam bezrāznosť. Tam je pevné vedomie a pevné počinanie diaľej vzdorovať a niepodstať sa. A myslím, že rolníci za železnou oponou majú aj v týchto tragickejch chvíľach viac dôvodu, ako ktokoľvek iný chovať sa sebevedome. Nienabádám ani nieradím k jednej akcii, hovorím len ..režimy za železnou oponou za vždy hrdě vyhlasovaly za režimy diktatury proletariátu. Za režimy robotnickej triedy. Za režimy komunistickej strany. Za celých tých osiem až desať rokov politicky to vyzařalo vždy tak, že rolník je vyhnancem vo svojom domove. Ze je to človek bez práv, je to človek, ktorého tam len dočasne trpia. Tieto režimy tvrdili, že sa opierajú o sväzok robotníkou a rolníkou a v tomto sväzku vždy rolníkovi pripisovali úlohu bezmocného, bezprávneho a slepého človeka, ktorého musia niekdo viesť k štiasťie.

Že by rolník mal mít něaké politické práva. Že by mal mít účast na správe štátnych vecí. Že by rolníkem kam mal mít něakú vlastnú organizáciu. A keď niekde rolníka pozvali ,napríklad do národných výborou a lebo dokonca do komunistického parlamentu tak to len z milosti. A len preto, aby ho znieužili proti ostatným jeho bratom , jeho druhom , proti ostatným rolníkom.

Tak tomu bolo až do madarského povstanie. Maďarská Komunistická strana sa dnés hambí za svoje meno. Premenovala sa na madarskú socialistickú stranu robotníkovu ..vyhlasuje sa za rolnicko-robotnickú vládu. A na tom, že to má byť aj rolnická vláda dává sa zvláštny doraz. A v Polsku, tam veci niešly sice tak daleko ako v Madarsku , ale aj vláda Komunistickej strany ..koho Gomulka prizval ako predstaviteľa rolníkom do vlády je je a lebo nie pravý predstaviteľ polských rolníkom.

Dôležité je to, že komunisti v Polsku a Madarsku museli toto urobit. Že chcú zvládnúť situaciu tým, že sa pokúšajú opriest sa o rolníkom , že priberajú do vlády ako niekoho ako predstaviteľa rolníku. Komunisti priznali ,že ich politika skrachovala ,lebo zaznávala politickú silu i politické právo rolníkom. Z núze robia cnot , samozrejme cnot niepoetivú pretože im zase nieidě o pravých predstaviteľou rolníkom do vlády a ktorí by mohli byť prizvaný do vlády len po slobodných demokratických volbách. Nieidě im ani o skutečnú účasť rolnického ludu ,na politike štátu. Tej sa strašne boja. Idě im len o to, pokusit sa ovládnúť rolnický lud v tejto doležitej pro ně chvíli.

Teraz to nie vláda proletariátu ,ani vláda Komunistickej strany ale vláda robotnicko-rolnická.Toto je doležitý skutočnosť a nová skutočnosť. Lebo je tým povedané jasné ,že komunisti v stracho o svoj režim ,strach o svoje pozicie a moc ,chú sa na oko pokonat s rolníkmi. A aj u nás je režim ustrašený, aj ustrašená je Komunistická strana ,vidíte to z krčovitého povyku okolo osláv Sovětskej revolucie ,ktorí povyk robia preto, aby si dodali odvahy. Rolníci v Polsku a v Madarsku tento nový švindel režimu vidia. Vláda Jánosa Kadára v Madarsku sa nie len vyhlasuje za ľabotnicko-rolnickú vládu ,ale hovorí, že niebudé kolektivizovať a zruší povinné dodávky. V Polsku sa rolníci domáhajú zrušení dodávok. V Polsku rolníci likvidujú , rozpúšťajú posledné kolchozy. V Polsku rolníci pokračujú v politickej revolucii a domáhajú se svých politických práv a účasti na správe štátu. U nás sa režim naparuje ,pokrikom a oslavami Sovětskej revolúcii a chce zastrašovať kdé koho. Ked priídú k vám agitátori a budú vás presvedčať, aby ste vstúpili do kolchozu a tak aby ste prejevili súhlas s režimom ,aby ste tým dali najevo, že sa bojíte ,tak budte opatrny a na pozoru. Budú vám do poručovať, aby ste na slávu sovětských tankov v Madarsku vstúpili do kolchozou. Prídú medzi vás agitátori ,aby vás nienechali v klude a v pokoji o veciach rozmyšľať ,oni viedia, že do kolchozu oni nievstúpí ,oni viedia, že vás k tomu dnés niemožú donutit. Ale tiež viedia ,že vám piemohú niechat chvilku pokoja pre vás samých. A preto opakujem. V čase strachu a nervozity režimu je treba zachovať klud a rozvahu. Treba vediet, priatelia , že aj dnés platí, že rolníci niepotrebujú komunizmus a komunistov ,ale že komunizmus potrebuje rolníku dnés viac, eko kedykolvek inakody. Prejavit bezradnosť ,být niephotový a niepripravený a čo len výhaním podať režimu ruku ,znamená, kopat si vlastný hrob. Kdo odolával kolchozními socializmu dodnes,musí teraz vydržať.